Blijven ten slotte over twee bijkomende geldelijke vorderingen :

— De een heeft betrekking op terugbetaling van een bedrag ad Bfr 25.706,— ingehouden, volgens hem ten onrechte, op de ontslagvergoeding. Dit bedrag zou de aanpassingscoëfficiënt vertegenwoordigen welke hij ontvangen heeft en waarop hij recht zou hebben gehad als personeelslid op arbeidscontract. Die stelling komt mij voor onjuist te zijn, daar de toekenning van de coëfficiënt voortvloeit uit artikel 64 van het Statuut, doch slechts ten gunste van ambtenaren in vaste dienst. Als Luhleich de coëfficiënt heeft ontvangen, dan was hij toch gewaarschuwd dat dit voorschot niet vooruitliep op de uitslag van de integratieprocedure en teruggevorderd kon worden. En dit laatste is geschied.

— De andere vordering strekt tot toekenning van een bedrag ad DM 1.698,— ter zake van terugbetaling van door verzoeker persoonlijk gemaakte kosten tijdens zijn werkzaamheden te Ispra.

Uit de toelichting ter terechtzitting door de gemachtigde van de Commissie volgt dat deze bedragen besteed werden voor aanschaffing van materiaal en dat terugbetaling in natura heeft plaatsgevonden, door het materiaal aan Luhleich te laten. De conclusies op dit punt moeten als ingetrokken worden beschouwd, indien wij het antwoord van verzoekers advocaat althans goed hebben begrepen.

Op alle bovengenoemde gronden wij de eer hebben te concluderen :

— tot verwerping van het beroep 68-63;

— en dat ieder der partijen haar eigen kosten drage, overeenkomstig het bepaalde in artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering.

# Beschikking van de President van het Hof van 17 juli 1963[1]

In de zaak 68-63 R — Kort geding :

HARTMUT LUHLEICH,

groepschef bij de Afdeling Chemie van het Gemeenschappelijk Centrum van Onderzoek op het gebied van de kernenergie te Ispra (Italië),

1 — Procestaal : Frans

vertegenwoordigd door Mr. E. Arendt, advocaat bij het Hoge Gerechtshof van het Groothertogdom Luxemburg,
ten deze domicilie gekozen hebbende ten kantore van zijn voornoemde raadsman aan de 6, rue Willy Goergen, te Luxemburg,

verzoeker in kort geding,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR ATOOMENERGIE,

vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur Mr. J. Gijssels, als gemachtigde,
ten deze woonplaats gekozen hebbende ten kantore van H. Manzanares, secretaris van de Juridische Dienst van de Europese Uitvoerende Organen aan de 2, place de Metz, te Luxemburg

verweerster in kort geding,

betreffende de schorsing van de tenuitvoerlegging van de ten principale bestreden handelingen en de verkrijging van zekere voorlopige voorzieningen,

## DE PRESIDENT

VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

## TEN AANZIEN VAN DE FEITEN

Overwegende dat verzoeker bij verzoekschrift, gedeponeerd ter Griffie van het Hof op 13 juni 1963, een beroep aanhangig heeft gemaakt strekkende tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie houdende de weigering het Statuut van de ambtenaren van de E.G.A. op verzoeker van toepassing te verklaren;

dat verzoeker in zijn verzoekschrift in kort geding, eveneens op 13 juni 1963 ter Griffie van het Hof gedeponeerd, concludeert dat het den President behage :

„I — Ten aanzien van het verzoek tot schorsing van de executie :

te bevelen dat de tenuitvoerlegging zal worden geschorst van de beschikking van 20 maart 1963 waarbij geweigerd werd het Statuut op verzoeker van toepassing te verklaren;
en bijgevolg te verstaan dat de prestatutaire positie van verzoeker, gelijk die in de aanstellingsbrief is neergelegd, gehandhaafd zal blijven tot op de dag van de uitspraak ten principale.";

II — Ten aanzien van de verzochte voorlopige voorzieningen :

a) krachtens artikel 84, paragraaf 2, tweede alinea van het Reglement voor de procesvoering onverwijld de overlegging te bevelen van de volgende stukken :

1. het origineel van het persoonsdossier van verzoeker,
2. de processen-verbaal van het Beoordelingscomité,
3. het rapport van bedoeld Comité,
4. het rapport van de commissie van onderzoek, samengesteld uit de heren Consolo, Euler en Lacroix alsmede de processen-verbaal der verklaringen afgelegd door de personen welke voor genoemde commissie verschenen zijn,
5. de processen-verbaal van de Integratiecommissie, voor zover op verzoeker betrekking hebbende, alsmede de processen-verbaal van de verklaringen afgelegd door verzoeker, zowel als door zijn superieuren en collega's.
6. de volledige tekst van het rapport van de Integratiecommisise voor zover op verzoeker betrekking hebbende;

b) te bevelen dat verzoeker tot op de dag van het eindarrest in de hoofdzaak zijn wetenschappelijk onderzoek bij voornoemd Gemeenschappelijk Centrum zal mogen voortzetten en vrije toegang zal hebben tot zijn laboratorium, instrumenten en bureau; en, in geval dit bevel zou worden geweigerd, te verstaan dat verzoeker geacht zal worden met betaald verlof afwezig te zijn tot op de dag van de beslissing in de hoofdzaak;

c) subsidiair, in geval het verzoek in kort geding zou worden afgewezen :
aan verzoeker bij wijze van voorschot op zijn wedde een schadeloosstelling toe te kennen gelijk aan twaalf maanden salaris, en bijgevolg verweerster te veroordelen tot betaling aan verzoeker van een bedrag van Bfr 320.000,-;

III — De beslissing over de kosten aan te houden."

Overwegende dat verweerster op 5 juli 1963 van antwoord heeft gediend in kort geding en daarbij heeft geconcludeerd dat het den President behage :

het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging der bestreden beschikking af te wijzen;

het verzoek ter verkrijging van voorlopige voorzieningen af te wijzen;

Overwegende dat partijen na behoorlijk te zijn opgeroepen op 16 juli 1963 voor ons zijn verschenen voor de mondelinge behandeling van het onderhavige geding;

Overwegende dat verweerster bij pleidooi heeft geconcludeerd dat het den President van het Hof behage,

„Akte te verlenen van haar verklaring dat zij — uitsluitend op grond van sociale overwegingen en zonder dat zulks in enig opzicht op de hoofdzaak zou kunnen prejudiciëren — gezien de binnenkort te verwachten geboorte van een tweede kind bereid is aan verzoeker een financiële hulp te verstrekken gelijk aan de uitkeringen welke aan verzoeker — ware hij ten tijde van die geboorte nog in dienst geweest — zouden zijn gedaan krachtens de ziekte- en invaliditeitsregeling bij de E.G.A. geldende (ter zake van medische verzorging, honoraria, ziekenhuiskosten)";

dat verweerster ter toelichting op dit akte-verzoek heeft verklaard dat zij hierbij acht heeft geslagen op de ontwerp-regeling voor de Europese Instellingen nopens de uitvoering van artikel 72 van het Statuut, welk ontwerp een bepaling bevat krachtens welke ten behoeve van aangeslotenen die de dienst hebben verlaten, het tijdvak gedurende hetwelk zij tegen de in dat artikel bedoelde kosten zijn gedekt, kan worden verlengd (artikel 4);

## TEN AANZIEN VAN HET RECHT

Overwegende dat, naar uit de inhoud van het verzoekschrift en uit de pleidooien blijkt, het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging der beschikking waarbij de aanstelling van verzoeker als vast ambtenaar in de zin van het Statuut werd geweigerd, in feite strekt tot het doen schorsen van de opzegging van verzoekers arbeidsovereenkomst, gelijk die is voorzien in artikel 102, tweede lid, van het Statuut voor de ambtenaren van de E.G.A.;

dat bedoelde arbeidsovereenkomst een opzeggingstermijn van één maand voorziet, welke termijn in casu in acht genomen schijnt te zijn;

dat verzoeker evenwel betoogt dat zijn financiële toestand van zodanige aard is dat hij tot op het tijdstip van de einduitspraak in de hoofdzaak niet in zijn behoeften zal kunnen voorzien;

dat een uitkering tot levensonderhoud slechts bij voorraad kan worden toegekend, wanneer de vordering ten principale aanvankelijk kennelijk gegrond voorkomt;

dat de thans ten processe ter beschikking staande gegevens in de huidige stand van het geding geen oordeel toelaten nopens de gegrondheid van het beroep ten principale;

dat de door verzoeker ingeroepen familieomstandigheden niet tot een andere slotsom kunnen leiden, nu de Commissie terecht heeft besloten op verzoeker de bepalingen toe te passen van de thans in voorbereiding zijnde ziekte- en invaliditeitsregeling;

dat er mitsdien geen grond aanwezig is de verzochte schorsing te gelasten;

Overwegende dat verzoeker voorts nog toepassing heeft gevraagd van verschillende voorlopige voorzieningen welke in het verzoekschrift in kort geding nader zijn omschreven;

dat het verzoek vermeld onder II, sub a), door verzoeker bij pleidooi is teruggenomen;

dat, nu het verzoek om schorsing der bestreden beschikking werd verworpen, er geen grond aanwezig is te verstaan dat verzoeker tot aan de dag van de einduitspraak zijn wetenschappelijk werk zal mogen voortzetten;

dat het onder II, sub c), omschreven verzoek moet worden afgewezen op grond van de overwegingen welke hierboven aan het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging werden gewijd;

Gelet op de artikelen 152, 157 en 158 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en artikel 37 van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie,

Gelet op de artikelen 83, 84, 85 en 86 van het Reglement voor de procesvoering,

rechtdoende,

Wijst het verzoek af;

Houdt de beslissing ten aanzien van de kosten aan.

Luxemburg, 17 juli 1963.

Voor de Griffier,
H. J. Eversen
Adjunct-Griffier

De President,
A. M. Donner